

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 1099

Doknr.
825440

Dato
29-02-2024

Folketingets Socialudvalg har den 2. februar 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 203 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 203:

"Vil ministeren redegøre for, hvor mange børn der er kommet til Danmark fra Sydkorea før 1970 gennem adoptionsformidlende bureauer eller gennem privat adoption, og herunder redegøre for, om processen for disse var anderledes end efter 1970".

Svar:

Jeg kan oplyse, at Social-, Bolig og Ældreministeriet ikke har oplysninger om antallet af børn, som er adopteret fra Sydkorea til Danmark før 1970.

Ifølge Ankestyrelsen findes der ikke en opgørelse over, hvor mange internationale adoptioner, der blev gennemført inden 1969.

Ifølge Ankestyrelsens undersøgelse af adoptionsformidlingen fra Sydkorea til Danmark i 1970'erne og 1980'erne, som jeg kan henvise til, er der kun sparsomme oplysninger om adoptioner fra Sydkorea før 1970.

Det fremgår af undersøgelsens afsnit 5.2 om det danske formidlingssamarbejde med Sydkorea, at de danske formidlende organisationer frem til 1970 ikke havde autorisationer til at adoptere børn til Danmark, hvis børnene boede uden for Norden eller Europa. Frem til 1970 var det dog tilladt for organisationerne at bistå adoptanter med adoptioner fra andre lande, det vil sige uden for et formaliseret formidlingssamarbejde.

Det fremgår også, at de første registrerede adopterede fra Sydkorea, formidlet gennem en dansk organisation (DanAdopt, tidligere Glemte Børn), kom til Danmark i 1967 som led i en forsøgsordning.

Det fremgår af undersøgelsens afsnit 5.4 herom, at de første registrerede adoptioner fra Sydkorea via DanAdopt skete i perioden 1967 til 1969. Før 1966 havde DanAdopt udelukkende autorisation til at formidle adoptioner fra europæiske lande, undtagen de nordiske lande. I 1966 fik DanAdopt udvidet sine autorisationsvilkår til også at gælde lande uden for Europa, hvis organisationen var i stand til at fremskaffe tilstrækkelige oplysninger i sagerne til, at de danske undersøgende institutioner kunne tage stilling til, om adoptionerne kunne anbefales.

Den udvidede autorisation betød, at DanAdopt under særlig tilladelse fik lov til at formidle børn fra Sydkorea som en forsøgsordning. Forsøgsordningen indebar, at DanAdopt skulle etablere et samarbejde med en sydkoreanske formidlende organisation og i første omgang måtte formidle 12 adoptioner.

Ankestyrelsens undersøgelse er vedlagt.

Forsøgsordningen er også beskrevet i Betænkning IV fra Justitsministeriets adoptionsudvalg Adoption af udenlandske børn og adoptionsformidling. I betænkningens kapitel 5, afsnit 5.3. med overskriften Tiden fra 1970. Børn fra andre verdensdele, fremgår på side 50 blandt andet følgende:

” ... Dansk Hjælpeorganisation for Glemte Børn ansøgte i 1966 justitsministeriet om formidlingsautorisation til Korea, men justitsministeriet og sundhedsmyndighederne var betænkelige ved uden noget nærmere erfaringsgrundlag at give en generel formidlingstilladelse. Glemte Børn fik derfor alene tilladelse til forsøgsvis at formidle adoption af indtil 12 børn fra Korea, bl.a. på vilkår at børnene umiddelbart efter ankomsten skulle indlægges til observation på særlige børnehjem. På grundlag af erfaringerne herfra meddeltes der herefter i 1969 foreningen en almindelige autorisation til formidling af koreanske børn fra Holt. Senere samme år fik også den nydannede selvejende institution Adoption Center formidlingsautorisation til koreanske børn fra KSS. Endvidere fik foreningen Terre des Hommes i 1971 tilladelse til at formidle handicappede børn og børn over 5 år fra Holt. ...”

Om adoptionsprocessen før 1970 kan jeg henvise til Socialministeriets cirkulære nr. 41 af 19. marts 1965 om formidling af plejeanbringelse med adoption for øje i danske hjem af børn, der er statsborgere i et andet land end Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige samt til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 15. december 1964 vedrørende meddelelse af opholdstilladelse til udenlandske børn, der påtænkes adopteret her i landet.

Det fremgår heraf blandt andet, at Glemte Børn har opnået tilladelse til at medvirke som ”mellemand” ved anbringelse af udenlandske børn i Danmark med henblik på adoption. Undersøgelse af adoptanternes forhold var henlagt til såkaldte undersøgende institutioner, ligesom de daværende børneværn skulle afgive en erklæring om eventuelle forhold, der kunne tale imod adoption. Selve formidlingen foregik mellem Glemte Børn og den udenlandske myndighed eller adoptionscentral. Det fremgår også, at fra 1. januar 1965 skulle opholdstilladelse for børn, der blev bragt til Danmark med henblik på adoption, være meddelt før indrejsen, og at opholdstilladelsen alene måtte meddeles, hvis adoptionen kunne anbefales af en af de beskrevne undersøgende institutioner.

Cirkulæret og cirkulæreskrivelsen er vedlagt.

Med SSA-aftalen for 2024 er der afsat midler til gennemførelse af en uvildig undersøgelse af den internationale adoptionsformidling til Danmark fra de ti lande, hvorfra der er adopteret flest børn til Danmark i perioden 1964-2016. Undersøgelsen vil således omfatte adoptioner fra Sydkorea.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister

Bilag:

Bilag 1: Ankestyrelsens undersøgelse: Adoptionsformidlingen fra Sydkorea til Danmark i 1970'erne og 1980'erne

Bilag 2: Cirkulære nr. 41 af 19. marts 1965 om formidling af plejebringelse med adoption for øje i danske hjem af børn, der er statsborgere i et andet land end Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige

Bilag 3: Cirkulæreskrivelse nr. 199 af 15. december 1964 vedrørende meddelelse af opholdstilladelse til udenlandske børn, der påtænkes adopteret her i landet